

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/162/EU,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2009,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY eräiden säännösten muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY ⁽³⁾ olisi muutettava eräiden luonteeltaan pääasiassa teknisten muutosten sisällyttämiseksi siihen.

(2) Kaasun ja sähkön maahantuontia sekä kaasun ja sähkön luovutuksen verotuspaikkaa koskevilta osilta direktiivin 2006/112/EY teksti tarkoittaa kirjaimellisesti luettuna, että direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta kaasun ja sähkön luovutuspaikkaa koskevien sääntöjen osalta 7 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/92/EY ⁽⁴⁾ nojalla perustettua erityisjärjestelmää ei sovelleta jakeluverkkoon kuulumattomissa kaasuputkissa kuljetetun kaasun maahantuontiin tai luovutukseen, eikä

etenkään siirtoverkon kaasuputkiin, joiden kautta kuitenkin toteutetaan suuri määrä kaasuputkien kautta tapahtuvia rajatylittäviä toimituksia. Direktiivin 2003/92/EY tavoitteena kuitenkin oli erityisjärjestelmän soveltaminen myös näihin rajatylittäviin toimituksiin. Jotta tekstin taivote ja sanamuoto vastaisivat toisiaan, olisi siis täsmennettävä, että erityisjärjestelmää sovelletaan kaasun tuontiin ja luovutukseen minkä tahansa maakaasuverkon kautta, joka sijaitsee yhteisön alueella, tai minkä tahansa tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta.

(3) Aluksilla maahantuotu kaasu on ominaisuuksiltaan samanlaista kuin putkien kautta maahantuotava kaasu, ja se on määrä uudelleen kaasuttamisen jälkeen kuljettaa putkissa. Tasapuolisuussyistä vapautusta olisi sen vuoksi sovellettava maakaasun maahantuontiin aluksilla silloin, kun kaasu syötetään maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon.

(4) Ensimmäiset rajatylittävät lämpö- ja jäähdytysverkot ovat jo käytössä. Samat kysymykset, jotka koskevat kaasun ja sähkön luovutusta ja maahantuontia, koskevat myös lämmön ja jäähdytyksen luovutusta ja maahantuontia. Voimassa olevien sääntöjen mukaan maakaasun ja sähkön osalta arvonlisävero kannetaan siinä paikassa, jossa asiakas tosiasiallisesti kuluttaa ne. Näiden sääntöjen avulla estetään siten kilpailun vääristyminen jäsenvaltioiden välillä. Sen vuoksi samaa järjestelmää, jota sovelletaan maakaasuun ja sähköön, olisi sovellettava myös lämpö- ja jäähdytysenergiaan.

(5) Palvelusuoritusten arvonlisäverotuspaikan osalta direktiivin 2006/112/EY teksti tarkoittaa kirjaimellisesti luettuna sitä, että direktiivin 2003/92/EY nojalla perustettua erityisjärjestelmää sovelletaan vain pääsyn tarjoamiseen maakaasun ja sähkön jakeluverkkoihin ja että sen ulkopuolelle jäävät samankaltaiset suoritukset, jotka liittyvät siirtoverkkoon tai jopa tuotantovaiheen kaasuputkistoon. Direktiivin 2003/92/EY tarkoituksena oli kuitenkin erityisjärjestelmän soveltaminen myös näihin suorituksiin. Jotta tekstin tarkoitus ja sanamuoto vastaisivat toisiaan, olisi siis täsmennettävä, että tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin palvelusuorituksiin, jotka liittyvät pääsyn tarjoamiseen kaikkiin maakaasu- ja sähköverkkoihin sekä lämpö- ja jäähdytysverkkoihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 8. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. marraskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 204, 9.8.2008, s. 119.

⁽³⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 260, 11.10.2003, s. 8.

- (6) Nykyisen menettelyn, jonka mukaan komission on todettava, onko kilpailu vaarassa vääristyä sen vuoksi, että maakaasuun, sähköön ja kaukolämpöön sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa, äskettäisestä käyttöönosta saadut kokemukset ovat osoittaneet tämän menettelyn olevan vanhentunut ja tarpeeton. Verotuspaikan määrittämistä koskevilla säännöillä varmistetaan, että arvonlisävero kannetaan siinä paikassa, jossa asiakas tosiasiallisesti kuluttaa maakaasun, sähkön, lämmön ja jäähdytysenergian. Näiden sääntöjen avulla estetään siten kilpailun vääristyminen jäsenvaltioiden välillä. On kuitenkin yhä tärkeää, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille ilmoitetaan asianmukaisesti, kun jokin jäsenvaltio ottaa käyttöön alennetun verokannan tällä hyvin herkällä alalla. Sen vuoksi tarvitaan menettelyä, jossa asiasta kuullaan ennakolta arvonlisäverokomiteaa.
- (7) Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehty pöytäkirja, joka on oikeusperusta yhteisöjen ja tiettyjen yhteisön erillisvirastojen ja muiden elinten määrättyjen virkakäyttönsä tekemien hankintojen osalta myönnettylle välillisten verojen perimättä jättämisen tai palauttamisen muodossa tapahtuvalle vapautukselle, on tarkoin kohdennettu, ja se olisi erotettava kansainvälisten järjestöjen tiettyjen liiketoimien osalta yleensä saamien arvonlisäverovapautusten oikeusperustasta. Sen vuoksi on asianmukaista vielä täsmentää direktiivin 2006/112/EY sanamuotoa ja sisällyttää siihen säännös erityisvapautuksesta, joka voidaan toteuttaa veronpalautusmenetelmällä, millä vältettäisiin myös eräät vaikeudet, jotka koskevat vapautuksen soveltamista yhteisöjen perustamiin elimiin ja ennen kaikkea tiettyihin perustamissopimuksen 187 artiklan mukaisesti perustettuihin yhteisyrityksiin.
- (8) Bulgaria ja Romania saivat unioniin liittyessään luvan myöntää verovapautuksen pienille yrityksille ja jatkaa vapautuksen soveltamista kansainvälisiin henkilökuljetuksiin. Nämä vapautukset olisi selvyden ja johdonmukaisuuden vuoksi sisällytettävä direktiiviin 2006/112/EY.
- (9) Vähennysoikeus syntyy perussäännön mukaan ainoastaan siltä osin kuin verovelvollinen käyttää kyseisiä tavaroita ja palveluja liiketoiminnassaan.
- (10) Tätä sääntöä olisi täsmennettävä ja tiukennettava kiinteän omaisuuden luovutuksen ja siihen liittyvien kulujen suhteen sen varmistamiseksi, että verovelvollisia kohdellaan samalla tavalla tapauksissa, joissa kiinteistöjä, joita verovelvollinen käyttää yrityksensä varsinaisiin tarkoituksiin, ei käytetä pelkästään tämän toiminnan tarkoituksiin.
- (11) Vaikka kiinteä omaisuus ja siihen liittyvät kulut ovat tärkeimpiä tapauksia, joissa säännön täsmentäminen ja tiukentaminen on aiheellista, kun otetaan huomioon tällaisen omaisuuden arvo ja taloudellinen käyttöikä sekä se seikka, että tällaista omaisuutta käytetään yleensä muuhunkin kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin, kysymys nousee esiin, tosin vähemmän tärkeänä ja epäyhtenäisemmin esitettynä, myös luonteeltaan kestävän irtaimen omaisuuden osalta. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioille pitäisi näin ollen antaa keinot tarvittaessa toteuttaa samat toimenpiteet tällaisen liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden osalta.
- (12) Jotta varmistetaan verovelvollisille oikeudenmukainen vähennysjärjestelmä uusien sääntöjen puitteissa, olisi säädettävä muiden vähennysten oikaisua koskevien sääntöjen mukaisesta oikaisujärjestelmästä, joka ottaa huomioon muutokset kyseisen omaisuuden käytössä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin ja muussa käytössä.
- (13) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. ’Valmisteveron alaisilla tuotteilla’ tarkoitetaan energiatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja tupakkatuotteita sellaisina kuin ne on määritelty voimassa olevissa yhteisön säädöksissä, muttei kaasua, joka luovutetaan yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkoon yhdistetyn verkon kautta.”

2) Korvataan 13 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat pitää julkisoikeudellisten yhteisöjen harjoittamaa toimintaa, joka on vapautettu arvonlisäverosta 132, 135, 136 ja 371 artiklan, 374–377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan tai 380–390 b artiklan nojalla, sellaisena toimintana, jota nämä harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.”

3) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sähkö ja kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysenergia ja muut vastaavat rinnastetaan aineelliseen omaisuuteen.”

4) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) kaasun luovutus yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta, sähkön luovutus sekä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta 38 ja 39 artiklassa säädetyin edellytyksin;”.

5) Korvataan V osaston 1 luvun 4 jakso seuraavasti:

”4 j a k s o

Kaasun luovutus maakaasuverkon kautta, sähkön luovutus sekä lämmön tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta

38 artikla

1. Kun on kyse kaasun luovutuksesta yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkkojen kautta verovelvolliselle jälleenmyyjälle, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa kyseisellä verovelvollisella jälleenmyyjällä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan, taikka jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, paikkaa, jossa verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

2. Edellä 1 kohdassa ’verovelvollisella jälleenmyyjällä’ tarkoitetaan verovelvollista, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön ja lämpö- tai jäähdytysenergian ostojen osalta on näiden tuotteiden jälleenmyynti ja jonka näiden tuotteiden oma kulutus on hyvin vähäistä.

39 artikla

Kun kyse on kaasun luovutuksesta yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkkojen kautta ja kun tällainen luovutus ei kuulu 38 artiklan soveltamisalaan, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa hankkija tosiasiallisesti käyttää ja kuluttaa nämä tavarat.

Jos hankkija ei tosiasiallisesti kuluta kaikkea kaasua, sähköä, lämpö- tai jäähdytysenergiaa taikka osaa siitä, kuluttamat tavarat katsotaan käytetyiksi ja kulutetuiksi paikassa,

jossa hankkijalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, hankkijan katsotaan käyttäneen ja kuluttaneen tavarat paikassa, jossa hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.”

6) Korvataan 59 artiklan h alakohta, sellaisena kuin se on vahvistettu direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta 12 päivänä helmikuuta 2008 annetussa neuvoston direktiivissä 2008/8/EY ⁽¹⁾, seuraavasti:

”h) pääsyn tarjoaminen yhteisön alueella sijaitsevaan maakaasuverkkoon tai tällaiseen verkkoon yhdistettyyn verkkoon, sähköverkkoon taikka lämpö- tai jäähdytysverkkoihin, näiden verkkojen kautta tapahtuva siirto tai jakelu sekä muiden näihin toimiin suoraan liittyvien palvelujen tarjoaminen.”.

7) Korvataan 80 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380–390 b artiklan”.

8) Korvataan 102 artikla seuraavasti:

”102 artikla

Arvonlisäverokomitean kuulemisen jälkeen kukin jäsenvaltio voi soveltaa alennettua verokantaa maakaasun, sähkön tai kaukolämmön luovutuksiin.”

9) Korvataan 136 artiklan a alakohdassa oleva ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380–390 b artiklan”.

10) Muutetaan 143 artikla seuraavasti:

a) Lisätään f alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”fa) Euroopan yhteisön, Euroopan atomienergiayhteisön, Euroopan keskuspankin tai Euroopan investointipankin taikka yhteisöjen perustamien sellaisten elinten, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, suorittama tavaroiden maahantuonti mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä;”

⁽¹⁾ EUVL L 44, 20.2.2008, s. 11.

b) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) sellaisten sijaintijäsenvaltion tunnustamien kansainvälisten järjestöjen, jotka eivät ole fa alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä ja näiden järjestöjen jäsenten suorittama tavaroiden maahantuonti järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin;”

c) korvataan l alakohta seuraavasti:

”l) maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta kuljetettavan kaasun tai kaasusäiliöluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötetyn kaasun maahantuonti, sähkön maahantuonti tai lämmön tai jäähdytysenergian maahantuonti lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta.”

11) Muutetaan 151 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään a alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”aa) tavaroiden tai palvelujen suoritukset Euroopan yhteisölle, Euroopan atomienergiayhteisölle, Euroopan keskuspankille tai Euroopan investointipankille taikka sellaisille yhteisöjen perustamille elimille, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä.”

b) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) tavaroiden tai palvelujen suoritukset sellaisille sijaintijäsenvaltion viranomaisten tunnustamille kansainvälisille järjestöille, jotka eivät ole aa alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä ja näiden järjestöjen jäsenille järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin;”.

12) Lisätään X osaston 1 lukuun artikla seuraavasti:

”168 a artikla

1. Jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä verovelvollisen yrityksen var-

sinaisiin tarkoituksiin että hänen tai hänen henkilökuntansa yksityiskäyttöön tai yleisemmin muihin tarkoituksiin kuin hänen yrityksensä varsinaisiin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonalisävero on 167, 168, 169 ja 173 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti vähennyskelpoista vain siltä osin kuin kiinteää omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin.

Poiketen siitä, mitä 26 artiklassa säädetään, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kiinteän omaisuuden käytön osuudessa tapahtuvat muutokset otetaan huomioon noudattaen 184–192 artiklassa säädettyjä periaatteita sellaisina kuin niitä sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla 1 kohtaa myös arvonalisäveroon, joka liittyy muita liikeomaisuuteen kuuluvia tavaroita koskeviin kustannuksiin.”

13) Korvataan 221 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”380–390 artiklan” ilmaisulla ”380–390 b artiklan”.

14) Lisätään 287 artiklaan kohdat seuraavasti:

”17) Bulgaria: 25 600 euroa;

18) Romania: 35 000 euroa.”

15) Lisätään XIII osaston 1 luvun 2 jaksoon artikkelit seuraavasti:

”390 a artikla

Bulgaria saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonalisäverosta niin kauan kuin jossa-kin 31 päivänä joulukuuta 2006 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.

390 b artikla

Romania saa jatkaa edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa sen liittymispäivänä, liitteessä X olevan B osan 10 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten henkilökuljetusten vapautusta arvonalisäverosta niin kauan kuin jossa-kin 31 päivänä joulukuuta 2006 yhteisöön kuuluneessa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa vapautusta.”

16) Korvataan 391 artiklassa ilmaisu ”380–390 artiklassa” ilmaisulla ”380–390 b artiklassa”.

17) Korvataan liitteen X otsikko seuraavasti:

”LUETTELO LIKETOIMISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA 370 JA 371 SEKÄ 375–390 b ARTIKLASSA TARKOITETTUJA POIKKEUKSIA”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. CARLGREN